ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்,

இராஜகோபாலமாலை.

சென்னை:—ஸ்ரீ ஆதிமூலம் பிரஸில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1922.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இராஜகோபாலமாலை

விநாயகர் காப்பு.

மொன்னின்மணிமருவிபாயும்புவியுளோரொவருமேத்து
நன்மைசேர்தேவாயோங்குராஜகோபாலன்மீது
மன்னுபாமாலையோதமழைவிடைப்பெம்மான்றந்த
கன்னமாமதத்துநாதன்கழலிணைப்பணிகுவாமால்.

நூல்.

தண்டமா மலரின்தேனை
தனித்தனி வனத்தில்வாழும்
வண்டதை யறியுமல்லால்
மண்டுக மறிந்திடாது
கண்டது கடந்துபோகுங்
கசடர்க்கு நல்லார்பொல்லார்
இரண்டது தெரியாதையா
இராஜகோபாலமாலே.
பூர்த்திடு மலரின்வாசம்
புனல்வண்டே யறியுமல்லால்
ஏத்துதோர் சடன்வண்டே
பிதுபண மறிந்திடாயே
தோத்திர மறியுமல்லால்
தூர்க்குணம் படைத்தோர்செய்கை

நாய்தலை மீயோடொக்கு
இராஜகோபாலமாலே. 2

பேய்கொமட் டிக்காய்க்குத்தான்
பேணியைங் காயமிட்டே
ஆக்கினலுங் கசக்கு
மதருசிகுணமுண்டாமோ
போக்குநீக் கறியாமாந்தர்
புல்லருக் கறிவுசொன்னல்
நாய்க்குணம் போகாதையா
இராஜகோபாலமாலே. 3

மூப்பாலு நாகந்தன்னை
மூலையமு தூட்டிநன்றாய்
ஒப்புடன வளர்த்திட்டாலு
மோக்கிய விஷம்போகாதே
அற்புதந் தன்னைநல்லோ
ரனபுவைத் தாலுமாந்தர்
நற்பதந் தெரியாதையா
இராஜகோபாலமாலே. 4

வல்லசெந்தேனி லேடே
வாகுடன் வேப்பஞ்சர்க்கரை
அல்லது கடந்திட்டாலு
மதனன கசப்பறாது
புல்லறி வாளர்க்கின்பப்
புத்தியைப் போதிதாலு

நல்லவ ராகாரையா
இராஜகோபாலமாலே. 5

கடலதி னளவுரீளங்
காணவே யளவுகண்டு
அடவுடன் தொகைசொன் னலு
வமணிவரை நிரைகண்டாலு
டனமதிடபதனக்குவாய்ந்த
மங்கையர் மனதில்வஞ்ச
டியறியொணணுதே
இராஜகோபாலமாலே. 6

அப்புபோல் நீண்டவாலு
மாவத்தைநம்பினலும்
கொம்பினர் சூலையதாக்குங்
குஞ்சரன் தனதென்றலும்
வம்புசேச் மொழியாளந்த
மாதர்தன் சொல்லேத்தானே
கம்பினல் மோசமையா
இராஜகோபாலமாலே. 7

கூட்டினற் குறைந்துபோகுங்
குறைந்தது நிறைந்துபோகும்
ஆட்டுடை விதியின்கூற்றை
அறிந்திடாதிருருக்மாங்தர்
நாட்டிகப்பேச்சேயல்லால்
தக்களைப் பழிப்பதெல்லாம்

ராட்டினச் சற்றேறு டொக்குங்
இராஜகோபாலமாலே. 8

கயந்தனிற் றுள்ளுமீன்கள்
கரைதனில் வீழ்ந்தால்காயும்
உயர்ந்ததோர் மீன்களோக
முலுத்தார் தம்மோடொக்கும்
பறந்ததோர் காரியங்கள்
பார்க்கும்போ தறிந்துசொல்லார்
கயந்துபின் னேரவேண்டும்
இராஜகோபாலமாலே. 9

எருக்கலர் கொழுத்திமீறி
யேக்மாய்ப் பூத்திட்டாலு
மருக்கொழுந் ததர்க்குண்டான
வாசமு மணமுமுண்டோ
பிரத்தியர்ம்கு குதவிசெய்யிற்
பேசுநற் கீர்த்தியாகு
மார்க்கினி யறிவுவேண்டும்
இராஜகோபாலமாலே. 10

இன்பமில்லாதபேர்க
ளிடத்து சஞ்சாரமாகிற்
றென்முகங் குணமாமாந்தர்
திருமுகங் கண்டாற்போதும்
அன்புனறிவில்லாத
வரிவையர்க் கழுதிட்டாலு

நம்பவு மாகாதையா
இராஜகோபரலமாலே. 11

மேட்டினில் விரைத்தசெங்கெல்
வீளைந்தது கதிருவாங்கிச்
சூட்டின்மேற் போரேற்று
தற்சனர் சேதியெல்லாம்
வீட்டிமை யில்லாச்சும்மா
வெறும்புலுக் காகுஞ்சேற்றில்
நாட்டிய கப்பமாகும்
இராஜ்கோபாலமாலே. 12

தெண்டனை யில்லாவேலை
சிறுமாந்தர் வாட்டகதானுங்
கொண்டவர்க் கடங்காப்பெண்டீர்
கூர்மையில் லாதபிள்ளை
வண்டர்களிணக்கமெல்லாம்
வாறுணை யில்லாசேர்க்கும்
நண்டது வளந்தகாழி
இராஜகோபாலமாலே. 13

மட்டியா யிருந்தானந்த
வருத்தமில் லாசைத்துத்
தட்டியுமதட்டிச் சொல்லாத்
தானது முழுதும்போச்சுக்
கெட்டிநற் புத்தியில்லாக்
கிரியைதான் நட்புஞ்சிந்தில்

வட்டியும் போலேசேரும்
இராஜகோபாலமாலே. 14

மட்டது கிழிந்ததாலுற்
பாணருக் காகும்வேந்தர்
கெட்டவர்மெலிந்தாராயற்
கீர்த்தியும்புகழும்போமோ
தட்டது பட்டுக்குப்பை
தாணியிற் புதைத்திட்டாலும்
ரெட்டென வொளிபோகாது
இராஜகோபாலமாலே. 15

இணவர்கள் சென்மங்கொண்டே
உறத்துடன் பருத்துமீறில்
மணமெனத் தெருவினின்று
பேசலாஞ் சுதகவீரன்
குணமெலக் களறிக்கேற்ற
கூத்தாடிச் சிலபமெல்லாம்
ம்ணக்களந் தனக்கேறுதே
இராஜகோபாலமாலே. 16

வேதமில்லாத பார்ப்பான்
வித்தையில்லாதபிள்ளே
சாதமிவலாத பூசை
தந்தியில் ழாதவீணை
நீதமில்லாதவூரு
நேரிழையில்லாவீடு

நாதமில்லாத சங்கென்
றிராஜகோபாலமாலே. 17

கூடியும் படையில்லாத
கொடும்பகை மூடியும்போது
தேடியுஞ் சமயுலாண்மை
செய்தவ னொருவனுகுங்
கோடியிற் கோடிமீன்கள்
குவித்துநின் னுதித்திட்டாலு
நாடிய மதிக்கொடுப்பாமோ
இராஜகோபாலமாலே. 18

நீடிய விதியில்லாமல்
நினைத்துயிர் போகும்போதே
ஆடிய வாவி தூங்க
யயன்விதிக் கஞ்சிப்போக
ஓடிம்போய்ப் ரிணம்போல்மாண்டா
லுயிரது போகும்போது
நாடிய விதிவிடாதே
இராஜகோபாலமாலே. 19

மேகத்தார் சிந்தைநொந்து
மெய்சலித் திருந்தாலென்ன
மோகத்தின் படியெல்லாம்
லொன்றும் வேறுகாதையா
தாகத்தின்படி தானந்த
தாயுலட்சணமே செய்யி

நாகத்தின் கருங்கண்டீர்
இராஜகோபாலமாலே. 20

மூனலைரு வேடன்றனும்
மூடுங்கவே வேங்கைக்களுஞ்
உன்னியே மாத்திம்லற
வுறுதியாய்க் குரங்குகாக்கத்
தின்னவே குறங்கையெய்துந்
தீவினைக் கொப்பாய்செய்த
நன்மையே பாவங்கண்டீர்
இராஜகோபாலமாலே, 21

கற்புளமாதற்கன்பு
கணவனே யழகுமிக்க
விற்பனம் வினயமின்னல்
வேசியர்க் கழகுமஞ்சள்
அற்பெருக் கழகுபொய்தா
னாசர்க்கு கேள்விநீதி
னறபுவிக் கழகுமாரி
இராஜகோபாலமாலே. 22

தின்மையே புறிந்தவீரன்
றிருதராட்சதன் குமாரன்
பொன்மயன் சிறந்தசெங்கோல்
புகழ்ந்துநீ பொய்யேபேசி
தன்மமே ஜெயமெனறெண்ணித்
தாணியிற் றவமேகசய்தால்

நன்மைக்கோ ராழிவுதுல்லை
இராஜகோபாலமாலே. 23

ஆட்டுக்கு ளழகுபந்த
மறிவெயர்க் கழகுகொங்கை
வீட்டுக்குளழகுதீபம்
வீரத்துக் கழகுயாணை
பாட்டுக்கு ளழகுசத்தம்
பட்சிகட் கழகுகிள்ளை
நாட்டுக்கு ளழகுமாரி
இராஜகோபாலமாலே. 24

உற்பன மாகநல்ல
உத்தமர் மொழியுங்கல்வி
அற்பருக்குறை செய்தாலு
மவரவர் குணமேகாட்டும்
வெற்புள நிலத்திற்சம்பா
விளைதனைத் தெளித்திடட்டாலும்
நற்பயிர் வினைவாகாதே
இராஜகோபாலமாலே. 25

சமயமா யிருக்கும்பாரி
சாந்தமா யுடலுமொன்றாய்
கமையுட னிருக்கும்போது
கணவனுக் குயிர்கண்ணுகும்
நிலைவிழி சிவிட்டுமுன்னே
நிறைந்துயிர் போருபோது

நமனுடவா துசெய்வோம்
இராஜகோப லமாலே. 26

பொக்கிஷம் பொருள்பதார்த்தம்
பொற்பணி யாணசொர்னங்
கக்கிஷ மீயார்கையில்
கனக்கவே யிருந்தாலென்ன
மிக்கமவுநிலத்தேண்சிந்தி
வித்துட நாகில்வீழ்ந்தால்
நக்கவோ யெடுக்கவோ தான்
இராஜகோபாலமாலே. 27

தானென்ன நின்முன்புத்ரன்
சாமணர்கள் மதத்தைத்தானே
மான்புலி தரிந்தோண்மைந்தன்
வாண்கழு வேற்றிவிட்டான்
வானமும் புலியைத்தாங்க
வல்லமையிருந்தாலுந்தா
நானனு மாண்மையாமோ
இராஜகோபாலமாலே. 28

ஆச்சுதே பொருள்நமக்கு
வாமென தேடிவைத்தால்
தேச்சுது விநோள்வந்தால்
சிந்திடாக் காப்பதண்டோ
நீச்செழுங் கடலுக்குள்ளே
நிலமைதா னிலங்கையென்ற

ராட்சன் வாழ்வுமெங்கே
இராஜகோபாலமாலே. 29

பொக்கிஷம் பொருளுந்தேடி
புதைத்துப்பீன் ருணுண்ணமல்
யெக்கிய வுடல்களோடே
யிறந்துண்ணு மாந்தர்வாழ்க்கை
நிடுக்கெங்கு மாரி பய்து
தெருவெல்லாம் பெருகியோட
கக்கிய குக்கலொக்கும்
இராஜகோபாலமாலே. 30

வாயது மட்டுமிஞ்சி
வாகுடன் பெரியோர்தம்மை
நேயமாயிகழ்ச்சிபோச
நெறியுடனறிவுமில்லை
காய்கிற வெயிலைப்பார்த்துக்
காரியே துப்பிக்சொள்ள
யாநது குலத்தோடொக்கும்
இராஜகோபாலமாலே. 31

துர்க்குணம் படைத்தவீர்
துணைத்தனஞ் செய்காலென்ன
தெற்கிசை யழித்திட்டாலுஞ்
செவிடனுக் காகாச்சுங்கு
மிக்கவே யறிவுநீசம்
விசாரணைபில்லாக்கேள்வி

நற்கனிவிளைசயோடொருகேம்
இராஜகோபாலமாலே. 32

வாயினில் வந்தசொல்லே
மதலைச்சொல் லாமென்றெண்ணி
மாயவன் பேரைக்கொண்டு
மனதினில் நியங்கவேண்டாம்
தாயிலாப் பிள்ளைதன்னை
தடவியே தான்வளர்த்தால்
நாயகி நாதன்கேட்பான்
இராஜகோபாலமாலே. 33

குருவையு மிகழ்ந்தசீஷன்
கொம்பனை யளித்தமாது
பரியதோர் பெண்களெல்லாம்
பட்சமா யிருக்கும்போது
கிரியதோ ராஜரெல்லாங்
கேள்வி யில்லாதவேந்தர்
நரிதுரைத் தனத்தோடொக்கும்
இராஜகோபாலமாலே. 34

கற்றவர் தங்கள்முன்னே
கல்வியில் லாதமீடர்
எத்தனை படித்திட்டாலு
மெதிர்த்துரை மொழியமாட்டார்
சத்தமிட் டெட்டநின்று
தாய்புலி முன்னேகாலில்

ராத்தினஞ் செழிக்குமோதான்
இராஜகோபாலமாலே. 35

மேருவை சார்ந்தகாகம்
விறைத்துபொன் நிறமாய்க்காணுஞ்
சார்தனி லிருந்தபேர்க்கு
தாழ்வுவோரா நாளுமில்லை
பார்னில் மலர்கள்சூட்ட
பரிமடன் கிழித்தவாலை
நார்தனைதள்ளப்போமோ
இராஜகோபாலமாலே. 36

இடந்தனி லிருந்தபேர்க்கு
மிடுக்கமே செய்துவந்தால்
அடந்தனி லிடுக்கஞ்செய்தா
லதுபழி வீண்போகாது
தடந்துபின் வருமென்றெண்ணி
நூக்கியே யடிவைத்தாலும்
நடந்தகாலிரண்டுமையா
இராஜகோபாலமாலே. 37

இன்மைக்கு வாழ்வுந்தாழ்வுதிவருக்குமென்றெண்ணவேண்டும், நன்மிக்கு புண்ணியஞ்சேர் கலந்துதானிருக்குமென்றேன, தின்மைக்குச் சேவித்தமனத்திரும்பியும் வாசல்வந்து, நன்மைக்குஞ்சேவிங்குலமையா இராஜகோபாலமாலே. 38

ஆஷிபாய்கற்றகல்வி யானதோர்சடையில்வந்து, தோகூஷி
யாய்ப்பேசவேண்டாங் கோழிக்குக்கட்டுக்கெச்சை, காட்சியாய்
க்கருடன்காவில் கட்டியகெச்சை தானும், ராச்சியமெல்லாங்கா
ண்பார் இராஜகோபாலமாலே. 39

பூணுமோபணிகள்தோண பொற்குடமொருபால்கட்டி,
வேணதோரகிலம்விட்டு வெளியில்வந்தமாதர், சாணியுங்கூட
யொக்கும் சவாதிஞத்திரிவோன்பின்னு, நாணந்தான் அவர்க
ட்கேது இராஜகோபாலமாலே. 40

காரிருதுழைகள்மோதி கயல்விழி மருட்டிக்கொஞ்சி, வீரி
யமிகவும்பேசி யேசவும்கணவன்றன்னை, தீருமைபாகச்செய்யா
ன் தினந்தினம் பூசைசெய்யும், நாரியர்க்கேதுபத்தம் இராஜ
கோபாலமாலே. 41

புலவனுடநூல்களாய்ந்து புகலுவார்புல்லோராய்ந்து, பில
னெடுவிருந்தமூடர் பேசிஞலாகுதென்ன நிலமதுசித்திரங்கள்
நிலைபெறவெழுதிவைத்தால், நலமுடனறியுமோசொல் இராஜ
கோபாலமாலே. 42

தம்பியேயென்பாள்பின்னும் தலைமயிர்தனைவரித்து, வெ
ம்புவாள்விழுங்கிஞ்சி விதவிதஞ்செய்வாள்கோபி, வம்புகள்

செய்வாள்நல்ல மன்னனென்றுறுதிச்சொல்வாள்,நம்புவர்க்கே துணைத்தம் இராஜகோபாலமாலே. 43

மயம்பெறபணிகள்பூண்டால் தழகேயாகும், செயம்பணிக்கேதுமுண்டோ சித்திரம்சுவரில்வைத்து,தயவுடன்பார்த்தபேர்க்கு தானதுதுலக்கமல்லால், நயமது தெரியுமோசொல்!இராஜகோபாலமாலே. 44

சொல்னுக்கடங்காமாதர் துலங்குவார்குணத்திலுலே, அல்மோ பல்லதுகாட்டிலுலும் பதைத்துசந்திரனேபார்க்கும், நல்லதமறியுமோசொல் இராஜகோபாலமாலே. 45

அச்சுதன்முடியுமீதி லானபூமாலைபோகத், தச்சதோர்நாளுக்கொப்பாய் மிருமழையானுரைத்தசொதிலை, கொச்சமேசொல்லவேண்டாங் கூறியபுலவோர்பார்த்து ரட்சித்தருளவேண்டும் இராஜகோபாலமாலே. 46

இராஜகோபாலமாலை

முற்றிற்று.